

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gzaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qvod Dæmon Vbi Non Est Desperationi Locvs, Ægrotvm Peccatorem per
nimiam suæ salutis fiduciam, & iustum per præsumptionem tentet. Capvt
L.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

QVOD DÆMON VBI
NON EST DESPERATIONI
LOCVS, ÆGROTVM PECCATO-
rem per nimiam suæ salutis fiduciam, &
iustum per præsumptionem
tentet.

CAPVT L.

DVm fœlicitatis nostræ aduersarius ad-
uertit in infirmo desperationi locum
non esse, aliud sumens extremum, conatur
cum in præsumptionem pertrahere, & ni-
miam de misericordia Dei confidentiam;
vt sic spiritus infletur & intumescat.

Qui decipiendi modus priori in pericu-
lo non cedit. Sic enim persuadet, ne peni-
tentiam agat, ne confiteatur, cum diuinæ
bonitatis immensa sit miseratio, & peccatū
misericiordiæ comparatum nihil penè sit,
nihil operetur.

Ezechiel. 18.

Manuetudinem item iudicis proponit,
qui nō vult mortem peccatoris, sed in qua-
cumque hora ingemuerit, peccatorum nō
recordatur. Vnicū (inquit) suspirium, vnū
peccati in articulo mortis saluare te potest.
Fac

fac igitur quicquid voles, duc in bonis dies tuos, proculdubio salus te sequetur. Non enim pro animalibus, vel bestijs terræ, Paradisum condidit Deus, sed propter hominem: suadet insuper vt non conteratur, futurum indicans, vt sine cōtritione, sine gratia Dei, particeps hæreditatis supernæ fiat. Quapropter cum Deum velit iusticia sua spoliare, sine quâ tamen Deus non esset; tu pie visitator illum exhortare, ne in excessiuam suæ salutis feratur fiduciam, ita vt sacramenta relinquens, solo vnico peccati saluum se fieri posse arbitretur. Plerosque siquidem intuemur, quos subitanea mors surripiens, & ad interitum trahens, contritione, illo tempore fraudat.

Nam vt prædixit Apostolus: *cum dixerint pax & securitas, tunc repentinus superueniet interitus, sicut dolor parturientis, & in utero habentis, & non effugient.* 1. Thessal. 5.

Tales Antiochus & Esau fuere, qui in ultimo vitæ pœnitentiæ locum quesierunt, sed non inuenerunt. Sic ergo peccatorem aggreditur hostis; at virum iustum, validius impetit, maximam ingerens præsumptionem; vt benè aduertit Leo papa: *Nemo (inquiens) de sui cordis puritate confidat, quia peruigil ille hostis acriorib' pulsat insidijs, quos*

li maxi-

maximè nouit abstinere à peccatis. Et sicut coluber latitans sub herba eam sæpe deuastat, sic præsumptio virtuti se supponens omnino eam ruinæ tradit. Quod Isidorus aduertens, ait : *Præsumptio in signum quod de summobor. semper sublimia appetit, à summis & primis sa. 38. personis communiter assumitur & amplexatur.* nam veluti gallina emisso ouo inflatur, & garritu suo sese de eo iactare videtur, sic homo patrato opere bono frequenter intumescit, huius operis initia sibi, non Deo adscribens. Vnde fit, vt in fine vitæ, homo iustus opera rectè à se facta considerans in præsumptionem labatur. In eam lapsus Dauid dicebat : *Non mouebor in æternum, sed casus, & in peccatū ruina,* eum ab hac præsumptione facile remouit. Plurimos reperimus, quos eadem præsumptio in infernum traxit. Religiosa quædā, quæ toto vitæ tempore virtuti studuerat, sub finem vitæ in eam præsumptionem collapsa est, ex quā, damnationis æternæ sibi tormenta comparauit. Sic ergo Dæmon iustum virū aggreditur, illi opera bona proponens, regnumque cœlestis meritis suis debitum esse asseuerans, vt eum in suæ salutis præsumptiuam fiduciam pertrahat.

Quapropter tu piè visitator videns hominem

Crespet in pom. mystico.

inimicam in eiusmodi vitium corrudentem,
 tumque audieris illum, verba præsumptio-
 nem redolentia effutientem; cum hac Pau-
 sententia corripe: *Nihil mihi conscius sum* 1. Corinth. 4.
non in hoc iustificatus sum. Sine me (in-
 nit veritas) *nihil potestis facere*: si quæ bona
 gisti, Deo, non tibi, illa adscribe. Quod si
 Diabolus honore dignum censuerit, te
 cum humilitate, & animi submissione, nec
 gratiarum actione suscepturum re-
 sponde, & ita hostis versuti astus euertes.

QVOD NON SIT PEC-
 CATVM QVO NON TENETE-
 TVR INFIRMVS IN
 morte.

CAPVT LI.

QVamuis supra dicta vitia, sint illa qui-
 bus frequētissime homines à Dæmo-
 ne oppugnantur in mortis articulo; tamen
 nullum est vitium quò inimicus non vta-
 tur, vt hominem pertrahat in ruinam, vt si
 vno modo nocere non potest, saltem alte-
 ro miseriam & infelicitatē procuret. Ideo-

Li 2 que